

Rent drikkevand og sikker
kemi

J.nr. 2024-9850

Ref. TIKSC

Den 4. december 2024

Høringsnotat vedrørende udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen)

Indledning

Ændringerne i drikkevandsbekendtgørelsen er dels en ændring af kvalitetskravet for uran fra 2 µg/L til 10 µg/L, og dels en implementering af regler i drikkevandsdirektivet fsva. krav om risikovurdering af bly i forbrugernes fordelingsnet.

Udkast til ændring af drikkevandsbekendtgørelsen har været i høring fra den 15. november 2024 til den 4. december 2024 hos en bred kreds af myndigheder, organisationer, mv.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har modtaget 8 høringssvar fra eksterne parter, hvoraf 6 indeholdt bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen og var fra følgende:

- DANVA
- Aalborg Kommune
- Slagelse Kommune
- TEKNIQ
- KL
- HOFOR

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter gennemgås og kommenteres nedenfor.

Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk i dette notat. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen. Et enkelt høringssvar har givet anledning til en redaktionel ændring i bekendtgørelsen. Dette ændrer ikke ved substansen i det pågældende udkast og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

Grænseværdi for uran

DANVA kvitterer for tilpasningen af grænseværdien for uran og noterer, at ændringen er i overensstemmelse med europæisk praksis hos de lande vi normalt sammenligner os med. En ny opdateret, tidssvarende sundhedsvurdering imødeses.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig synspunktet.

KL bemærker, at grænseværdien for uran fortsat er meget lavere end i Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020, at det kan være konkurrenceforvridende og kan betyde store udgifter for vandforsyninger og dermed forbrugere (privat og erhverv) til rensning eller etablering af nye kildepladser.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at kvalitetskravet blev fastsat på baggrund af en vurdering fra DTU Fødevarerinstitutionen. Andre lande som Tyskland, Canada, Sverige, Norge og Australien har en grænseværdi på mellem 10-30 µg/L. WHO har fastsat en grænseværdi på 30 µg/L og samme værdi er fastsat i EU's drikkevandsdirektiv.

Der er derfor stillet spørgsmål ved, om det danske kvalitetskrav for uran i drikkevand på 2 µg/l er for restriktivt. Miljøstyrelsen genbesøger derfor sundhedsvurderingen.

Efter det blev et krav at måle for uran, har en række forsyninger målt niveauer over kravværdien og Miljøstyrelsen har oplyst ministeriet om, at styrelsen har kendskab til 27 målinger op til og med 10 µg/L. Nogle af disse forsyninger leverer meget store vandmængder, men har meget små overskridelser. Da der ikke er forsyninger, som har målt uran på over 10 µg/L, er det derfor ministeriets vurdering, at den opdaterede grænseværdi hverken kan være konkurrenceforvridende eller vil betyde store udgifter for vandforsyningerne.

Parameteren ledningsevne

DANVA, KL og HOFOR bemærker, at minimumsværdien for parameteren ledningsevne i bilag 1 c note 4 er fjernet. KL er enig i, at denne note ikke længere er relevant, men KL og HOFOR bemærker, at noten ikke fremgår som slettet i vedlagte høringsudkast til bekendtgørelsen. HOFOR mener ikke, at den skal udgå. DANVA anbefaler, at minimumsværdien bibeholdes og angives ved samme temperatur som kravværdien. Både HOFOR og DANVA bemærker, at minimumskravet er vigtigt i forhold til vandets korrosive egenskaber.

HOFOR fremhæver endvidere, at de tidligere gentagende gange har haft bemærkninger til noterne omkring ledningsevne. De har påpeget det u hensigtsmæssige i at max. krav til ledningsevne er angivet ved 20 C og minimumskrav er angivet ved 25 C. Begge krav er vigtige, men værdierne skal være angivet ved samme temperatur. Værdien for ledningsevnen er meget afhængig af hvilken temperatur den måles ved. De vil foretrække værdierne angives ved 25 C og maxkravet reguleres til et krav ved 25 C. Valg af 25 C skyldes, at mange måleapparater anvender 25 C som referencetemperatur. Så er det nemmere at sammenligne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig synspunkterne og vil på den baggrund beholde noten i bekendtgørelsen. Miljø- og Ligestillingsministeriet vil undersøge om der er behov for et nyt mindste krav til ledningsevnen ved en lavere temperatur, med henblik på at ændre noten i en fremtidig revidering af bekendtgørelsen.

Grænseværdi for bly

DANVA mener, at parameteren bly, ligesom for uran, bør forsynes med en note, da Danmark allerede opfylder den parameterværdi, der ifølge direktivet først skal overholdes 12. januar 2036.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der med bekendtgørelsen ikke foretages nogen ændringer af analysekravet for parameteren bly, og der dermed heller ikke er behov for en note hertil.

Risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet

DANVA noterer sig, at reglerne om risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet indføres i overensstemmelse med den hjemmel, der blev indført ved den seneste ændring af vandforsyningsloven. De bemærker, at opgaven ikke kan sidestilles med vandforsyningernes regelmæssige kontrolprogrammer, og de mener derfor, at det er vigtigt, at ansvars- og rollefordeling

mellem myndigheder, vandforsyning og ejendommens ejer præciseres i den kommende vejledning til drikkevandsbekendtgørelsen.

Aalborg Kommune og Slagelse Kommune spørger, om kontrollen med bly er noget kommunerne skal betale for. Slagelse Kommune mener desuden, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, hvem der afholder udgiften til vandanalyserne for bly. Aalborg Kommune mener endvidere, at det er uklart, hvad Miljøstyrelsen skal gøre, og de henviser til, at efter vandforsyningslovens § 59 b, stk. 2, er det kommunalbestyrelsen, der skal træffe eller bidrage til foranstaltninger, herunder give påbud til ejere af offentlige eller private ejendomme.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at bemærkningerne til lovforslag L 102 om implementering af drikkevandsdirektivet lægger op til, at kommunerne vil få dækket deres omkostninger til kontrol via et gebyr, som betales af ejendomsejerne. Denne finansieringsmodel vil blive drøftet nærmere i forbindelse med den økonomiske forhandling mellem KL og Miljø- og Ligestillingsministeriet, som forventes at finde sted i 2027. I så fald vil der med hjemmel i vandforsyningsloven blive fastsat bestemmelser om gebyr i bekendtgørelsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker endvidere, at vi i det endelige udkast har forsøgt at gøre det tydeligere, hvad Miljøstyrelsen skal gøre. Endelig skal det fremhæves, at vandforsyningslovens § 59 b, stk. 2, er en hjemmel for miljøministeren til at træffe afgørelse om, at kommunerne skal udføre den del af risikovurderingen, der udgør kontrol, og at de skal træffe foranstaltninger, herunder påbud til ejere af offentlige eller private ejendomme. I den endelige bekendtgørelse samt medfølgende delegationsbrev er det tydeliggjort, at miljøministerens kompetence til at træffe disse afgørelser delegeres til Miljøstyrelsen.

TEKNIQ opfordrer til, at definitionen af prioriterede ejendomme fastsættes på samme måde, som den er fastsat i Social- og Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 721 af den 11. juni 2024 om indberetning af Legionellaprøver og -foranstaltninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det tydeligt er fremhævet i bemærkningerne til lovforslag L 102 om implementering af drikkevandsdirektivet, pkt. 3.1.2.3.1., at definitionen af prioriterede ejendomme vil kunne være forskellig inden for de to ressortområder, og at dette skyldes, at artikel 10, i drikkevandsdirektiv V, vedrører vurdering og håndtering af forskellige typer af risici for vandkvaliteten og menneskers sundhed, og at det derfor er ministeriernes vurdering, at det er forskellige typer af tiltag, der er påkrævede, for de forskellige typer af risici. Ministeriet bibeholder derfor den definition af prioriterede ejendomme. Definitionen er dog af loutekniske årsager simplificeret og flyttet i den endelige bekendtgørelse.

KL bemærker, at det ikke muligt at forholde sig til omfanget af den kommunale opgave før Miljøstyrelsen har udført den generelle landsdækkende analyse af potentielle risici. Jævnfør udkastet skal det ske senest den 1. januar 2027. De mener endvidere, at det ikke er nærmere beskrevet, hvad Miljøstyrelsens afgørelse kan omfatte af krav til kommunerne, og at der mangler en mere præcis beskrivelse af arbejdsopgaven for kommunerne i forhold til planlægning af og udtagning af prøver.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig synspunktet.

KL beder Miljø- og Ligestillingsministeriet bekræfte, at de økonomiske konsekvenser for kommunerne om dette emne først drøftes mellem parterne, når omfanget af opgaven kendes efter den generelle

analyse fra Miljøstyrelsen, og der udstedes en ny bekendtgørelse om emnet. De beder endvidere om, at kommunernes opgave beskrives præcist i vejledningen til den kommende bekendtgørelse.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bekræfter, at de økonomiske konsekvenser for kommunerne om dette emne drøftes mellem parterne, når omfanget af opgaven kendes efter den generelle analyse fra Miljøstyrelsen, forventeligt primo 2027. Det bemærkes for god ordens skyld, at forhandlingen vil ske som en udskudt forhandling ift. denne bekendtgørelse, og at der ikke nødvendigvis udstedes en ny bekendtgørelse, idet Miljøstyrelsen med loven og bekendtgørelsen har adgang til at beslutte kommunernes kontrol via en afgørelse.

Vandforbrug

TEKNIQ bemærker, at det bør fremgå af bilag 5, 2) og bilag 9, 2), at der antages et dagligt vandforbrug pr. indbygger på ca. 100 liter pr. dag, da det i praksis er niveauet i dag, og ikke 200 liter, som det fremgår af bekendtgørelsen i dag.

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig synspunktet.

Overfladevand

KL spørger, om det kunne fremhæves i bilag 4, at kravet om undersøgelse af turbiditet og somatiske colifager kun gælder behandling af overfladevand til drikkevand?

Miljø- og Ligestillingsministeriet noterer sig synspunktet.

Definition af drikkevand

KL mener, at er vigtigt med afklaring af om varmt vand også er omfattet af bekendtgørelsens definition af drikkevand, således at der ikke opstår tvivl om hjemmel i drikkevandsbekendtgørelsen i forhold til byggelovgivningen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet mener ikke, at der er tvivl om, hvad der er omfattet af henholdsvis Miljø- og Ligestillingsministeriets lovgivning og den byggelovgivning, som hører under Social- og Boligministeriet, idet dette dels er beskrevet i den kongelige resolution af 1. september 2023 om overførsel af ressortansvaret for sager vedrørende sundheds- og hygiejnekrav til byggevarer i kontakt med drikkevand overført fra social- og boligministeren til miljøministeren, dels er beskrevet i bemærkningerne til lovforslag L 102 om implementering af drikkevandsdirektivet.

Forskellige formuleringer i lov hhv. bekendtgørelse vedrørende terminologi om 50 personer eller flere

KL bemærker, at der i vandforsyningslovens § 52 c står: "... der som i gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere pr. dag **og** forsyner 50 personer eller flere, skal...", mens der i bekendtgørelsens §§ 37 og 38 står: "... gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere om dagen til 50 personer eller flere, skal..." og opfordrer til, at bruges den samme formulering i bekendtgørelsen, som i vandforsyningsloven for at undgå misforståelser. KL opfordrer desuden til at gentænke hele navngivningen af drikkevandsanlæg, da den nuværende opdeling er meget forvirrende og har meget lange, næsten enslydende navne. Denne navngivning er også uhensigtsmæssig i forhold til digitale registreringer, hvor lange navne ofte ikke kan vises fuld længde.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der ikke er indholdsmæssig forskel mellem de to formuleringer. Ministeriet noterer sig synspunktet til det videre arbejde.

Kravværdi for Sum PFAS i bilag 1, b

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at kravværdien for Sum af PFAS ændres fra 0,1 µg/L til 0,10 µg/L, med henblik på at implementere drikkevandsdirektivets kravværdi.

Ministeriet har ikke kendskab til, at der på noget tidspunkt har været overskridelse af Sum af PFAS-kravet på 0,1 µg/L i drikkevand. Derfor er det ministeriets vurdering, at ændringen kan foretages uden en fornyet høring, da det ikke vil have negative konsekvenser for hverken borgere eller erhvervslivet og alene indføres med henblik på at implementere drikkevandsdirektivet korrekt.